

COMMUNES OPINIONES,

SIVE

RECEPTAE IURIS UTRIVSQUE

*sententia, in quibus varia prudentum responsa, & quaestiones,
quae hactenus in plures tomos digesta legebantur, hoc
in volumen unicum congesta habentur.*

His accedit parium, siue similium quae passim in iure
reperiuntur Enchiridion.

*Ad haec Antonij Gabrielij Communes conclusiones, nunc primum in lucem editas,
adiicimus, cum copiosissimo rerum, ac verborum Indice.*

Iurifconsultorum nomina, qui hoc totum opus confecerunt,
proxima pagina indicabit.

LUGDVNI,
APVD HEREDES IACOBI IVNCTÆ.

M. D. LXXI.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

CLARISSIMO
VIRO, ET PERILLVSTRI

MICHAELI ANTONIO SALVTIO, MANTAE

Domino, apud Christianissimum Regem amplissimi
ordinis equiti, Legionariorum militum trans
Alpes, ac Lugdunensis arcis Re-
gio praefecto, Philip-
pus Tinghius,

S. P. D.

INTER alias artes omnes, quae maioribus
nostris incognita, patrum nostrorum memo-
ria inuēta, ac perfecta à nobis absolutaeque sunt,
una esse praclarissima existimatur, librorum
excudendorum ars. Siue enim quis spectare
velit, quae commoda, at quae usus sint per eam
vnam hominibus importata: siue quam facile
suum munus, quamque eleganter, venustēque conficiat: cum eo ipso
perfungendo munere, maxime vita hominum excolenda consulat,

IVRISCONSULTORVM

NOMINA, QVORVM INDUSTRIA

& diligentia collectæ sunt huiusmodi

receptæ sententiæ, Commu-

nésque opiniones.

- 1 Franciscus Viuius ab Aquila Perusinus. ————— pag. 204. *commun. opinio*
- Ioannes Baptista Villalobos Tolletanus.
- Ioannes Fichardus.
- Franciscus Turzanus ab Incisia.
- Ioannes Bellonus Tolozanus.
- 1 Emanuel Soarez à Ribeira. ————— pag. 426.
- Matthæus Gribaldus Mopha.
- Franciscus Rinius.
- P. Fichardus Clarom.
- 1 Iodocus Damhonderius Brugenfis. ————— pag. 581. *trac. parrium. autt. librum.*
- 1 Erasmus Musculus Hauriensis. ————— pag. 679.
- 1 Benedictus de Capra. ————— pag. 800.
- 1 Iulius Clarus. ————— pag. 871.
- 2 Antonius Gabriellus. *depravant. et detestib.* pag. 929
- 1 *Mariani Socin. - commun. opinimum.* ————— pag. 679.

COMMUNIVM OPINIONVM, SIVE SENTENTIARVM

RECEPTARVM, LIBER

PRIMVS.

ABBAS solus potest hereditatem vel legatum monacho delatum absque eius consensu repudiare, secundum Cyn. & Jacob. de Aret. in l. Deo nobis. C. de episco. & cleric. Bart. in l. tutor. in fi. ff. de bonor. poss. Bald. in l. j. in x. quæst. C. qui admit. Pau.

Castren. & Alexand. num. 1. in l. legatum seruo. ff. de lega. j. & Canonistas omnes in ca. in presentia. de probatio. quia Monachus ipse per se non dicitur habere velle, neque nolle. cap. si religiosus. de elect. in vj. sed omne suum velle dependere a velle Abbatis: cum monachus proficendo, sicut propriis renuntiavit, ita voluntati suæ renuntiasse censetur, vouendo illa tria substantialia regulæ. c. nullam. xvij. q. ij. Et opinionem istam assenerat esse magis communem Alexand. in d. l. legatum seruo. num. 2. & in l. j. nume. 24. ff. de vulga. & pupi. subtit. numero 24. & veriore dicit Pomates in addit. ad Bart. in d. l. tutor, & Augustinus Beroius in cap. Raynutius nume. 384. de testa. Contrariam verò partem, videlicet, quod monachus in acquirendo, magis seruo quam filio æquiparetur, cuius certè factum omnino requiratur, & domino præiudicare possit, tenuerunt omnes Legistæ & Inno. in c. cum olim. de priuil. Spe. in tit. de statu mona. §. j. versic. vij. quæritur. Bartol. in l. cum heredes. in princ. ff. de acquir. posses. Bal. & Rom. in l. j. C. qui admitti. Ange. in l. Papinianus, in princ. ff. de acquir. hered. Bart. Bald. & Fulgos. in l. fin. in princip. C. de bonis quæ libe. & Rom. in l. is qui heres. in fi. ff. de acquir. heredis. & ita tenent ceteri Legistæ magis communiter in locis præcitatis, & istam esse magis comunem sententiam Legistarum facit mentionem Beroius in d. cap. Raynutius. num. 383. circa medium, & num. seq. circa fi. Sed, ommissa omni disputatione, prima opinio videtur verior, communior, & tutior in actu practico, quam legendo, consulendoque sequens est Beroius, vt ipse censuit in d. cap. in presentia. num. 1. §. & in d. cap. Raynutius. Et ista communis ita amplexa interpretatur vt licet non habere locum in Præfato qui hereditatem, seu legatum ecclesiæ delatum repudiare nullo pacto potest absque capituli consensu, quia huiusmodi repudiatio dicitur esse alienatio, secundum Bald. in l. pupillorum. C. de repud. hered. & in l. contra §. j. ff. de pact. Paul. de Cast. in d. l. legatum seruo. Anchar. & Inno. in c. j. de rebus eccles. non alien. & alios relatos per Alex. in d. l. legatum seruo. vbi supponit istorum opinionem

esse magis communem contra Federic. de Senis, consil. ix. contrarium assenerantem. F. Viuius.

ABSENS causa reipublicæ restituitur ad appellandum. Franc. de Aret. consil. clx. nume. 7. communem dicit. Io. Bapt. Villalobos.

ADDITIO.

I. Fich.

Ratio est, quia absens ex causa probabili, voluntariè non dicitur absens. Rebus in trac. de priuileg. schol. Priuil. lxxvij. nume. 2. & ob tale impedimentum non currit tempus, gloss. in verb. post dationem. Clem. sepe. §. & quia. de ver. sig. Vulcur. in l. si finita. §. Iulianus. num. 88. ff. de dam. insec. Si verò partim causa Reipublicæ, partimque ex sua causa propria fuerit absens, considerabitur quod principaliter obseruabat, per l. si quis nec causam. ff. si cert. pet. & in terminis Ias. in l. non solum. §. si cum iure. nume. 2. ff. de no. oper. num. gloss. in verb. negotij. in l. nõ verè. ff. ex quib. cau. maio. & Tiraq. de retrac. munic. §. xxx. in glo. j. nume. 6. Si autem dubium fuerit, præsumitur suum principale motiuium fuisse pro suo factio priuato, vt nota. Bal. in c. dilecti. nume. 4. de appel. Vnde voluntariè absentia dicitur, quæ restitutionem impedire videtur. Paris in consil. xcix. Adria. nu. u. & seq. vol. iij. & tex. in l. & qui dara. ff. ex quib. cau. maio. Sed an, & quando & quomodo absentia excuset, & que sit causa ad restituend. & an absentia vel presentia præsumatur, & quando incipiat currere tempus, per Bero. in c. j. vbi per plures, num. 1. de in integr. restit. Tiraquel. in eod. trac. §. xxxv. in glo. iij. nu. 1. & an semper restitutio executione impediatur, aliqua per M. Ant. Bardum Senen. in Tract. de tempore vtili & continuo, in cap. v. num. 1. & 2.

Concordat cum hac l. communi, l. x. titu. xxij. parte iij. & cum hac l. & cum communi concordat l. fin. C. de restitu. milit. quæ videtur limitari per l. is qui reipublicæ causa. ff. ex quib. cau. maio. cum absens dimisit procuratorem, qui illum indefensum reliquit, quia tunc nõ restituitur, quod planè est contra text. in l. sed casu per Prætozem. §. hæc clausula. ff. eod. quas leges concordat glo. dicens l. is, qui habere locum, quado procurator est soluendo, altera autem cum non sit soluendo, quam solutionem Ioan. Man. in Tract. de restitu. in integr. cap. ccclij. tepellit. Et concludit, quod si absens dimisit procuratorem idoneum, qui non appellauit, restituitur: si autem non erat idoneus, non restituitur, quas solutiones nostra communis opinio & Aret. non tenent. Alias dicunt indistinctè restitui, & vltra id videtur innuere, quod si dimisit procuratorem, nõ sit necessaria restitutio: sed quod oportet appellare intra decem dies post aduen-